

nekkig en ronduit, wat door tien-, ja, ik zou bijna zeggen honderdtallen getuigen werd bekend; en lang niet al deze getuigen behoorden tot hare tegenpartij. Dat verbitterde, en de eisch van Paulus Gevers ter crimineele rolle gedaan, nadat hij op 3 September 1785 van dit zijn voornemen, door een bode, aan de gevangene kennis had gegeven, getuigt daarvan onverholen. Hij zegt in dat stuk: »Dat Catharina met de uiterste hardnekkigheid ontkend had en suppliant dus niet op Confessie recht kon verzoeken, doch uit het getuigenis van anderen hare schuld bewijzen konde.» Bij zijn eisch concludeerde hij nu dat zij »gebragt zou worden ter plaatse alwaar men binnen de voornoemde stad gewoon is Executie van Crimineele Justitie te doen, en aldaar wel strengelijk met Roeden gegeesselt en gebrandmerkt, mitsgaders tot Een Confinement in het Tugthuijs derselve Stad voor den tijd van Thien Jaaren, om geduurende dien tijd aldaar met haaren Arbeid de kost te winnen. En voorts naa Expiratie van dien tijd tot een Bannissement voor altoos uijt de Stad Rotterdam en de Jurisdictie van dien, mitsgaders uijt den Lande van Schieland, zonder daar in Ooit weder te moogen terugkomen op Poene van Swaerder straffe.... En dat Eijndelijk de voorn..... zoude worden gecondemneerd in de kosten van den Processe, mitsgaders in de kosten en misen van de Justitie.»

Ware dit vonnis uitgevoerd, de 60jarige vrouw zou hare woning in de Zwanensteeg zeker niet hebben weerzien. Maar met dezen eisch van den Hoofd-Officier begint er een nieuwe afdeeling van het leven van Kaat Mossel, want Willem Bilderdijk, jeugdig advocaat zonder veel praktijk, te 's Gravenhage, nam hare verdediging op zich. Hadden de HH. C. R. Hoyneck van Papendrecht en P. van Hamel aan de Schepenen geadviseerd